

DE APPEL-
LATIONIBUS
THEMATA.

Quæ

D. O. M. A.

Decreto & autoritate Magnifici & Amplissimi Se-
natus juridici in illustri SALANA,

Sub Presidio

Amplissimi & Consultissimi Viri

Dn. VIRGILII PINGITZERI

JC. præstantissimi, ac Professoris ibidem celeberrimi,
nec non Dicasterii Provincialis & Scabinatus Assessoris dignissimi.

*Pro DOCTURÆ in utroq; jure Gradu, Insignibus,
& Privilegijs consequendis.*

Publicè discutienda proponit

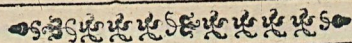
M. ABRAHAMUS CAULIUS

Orrantius.

*Ad diem 12. Novembris in auroasi Jureconsultorum
horis consuetis.*

ANNO dno 1606.

JENÆ excudebat Tobias Steinman.

MAGNIFICIS,
ANTIQUA NOBILITATE, VIRTUTE,
*sapientia, dignitate, eloquentia, summoq; rerum usu
prestantissimis & maximè conspicuis*
VIRIS;

Dn. CASPARI à Schönberg in Pulsnitz / Consi-
liario intimo, nec non Judicii Appellationis su-
premi Præsidi dignissimo, &c.

Dn. WVOLFANGO à Lütichau in Kmelen / &c.
Consiliario primario.

E T

Dn. JOANNIGEORGIO GÖDELMANNO, JC.
Comit. Palat. itidemque Consiliario in aula Se-
renissimi Saxonix Electoris &c.

*Dominis & Patronis suis summo observantia
studio colendis,*

Hoc studiorum suorum testimonium
publicum.

L. M. Q. D. C.

M. ABRAHAMVS CAVLIVS
Ortrantius, Respond.

I.

Appellandi usum antiquissimum, (a) frequentem & necessarium (b) esse, tam sacrae quam profanae testantur historiae.

(a) Act. c. 25. vers. 11. Exod. c. 18. Deut. c. 1. Livijs Dec. 1. lib. 1. & 2. Cicer. 3. de LL. Corn. Tacit. lib. 14. Hist. Aristotel. 2. polit. c. 6. Plin. lib. 6. c. 22. Alex. ab Alexand. lib. 4. Genial. c. 6. (b) l. 1. in princ. ff. de app. Ferrar. in form. appell. à sententia diffin. c. 1. nu. 2. Marant. p. 6. tit. de appell. nu. 247. & 340. loh. Ferrar. Montan. in de app. lib. 1. c. 1. Gail. obs. 128. Heig. q. 10. & ibi per eum alleg.

2. Unde appellatio nec statuto nec consuetudine in totum tolli posse communis est opinio.

Bart. & Dd. in l. omnes pop. nu. 24. ff. de iust. & iur. & in c. venientes. de iurciur. Soarez. in thesaur. recept. sent. lit. A. nu. 196. Vasq. illustr. controvers. lib. 1. c. 18. VVurms. 1. pract. obs. 24. obs. 29. Menoch. 1. arbitr. iud. q. 197. Mynsing. 1. obs. 14. & in terminis terminantib. Gail. 1. obs. 72. nu. 3. & obs. 135. nu. 12. Andr. Knich. in Elect. & Duc. Sax. ius. & c. in verbo ius. c. 2. fol. mihi 237. & seq. D. Dom. Arrum. disp. Pan. ult. sb. 1. Quod & Cam. Imper. observat. Diff. Clarus §. fin. q. 94. Dec. cons. 533. nu. 2. incip. iuridicus puto, Cuman. cons. 60. nu. 1.

3. Estque appellatio à iudice inferiore ad superio-

rem (a) gradatim à sententia vel gravamine (b) facta provocatio, iniquitatis querelam continens.

(a) l. 1. §. 3. ff. de appell. l. Imperatores. 21. ff. cod. l. additios. 29. C. cod. c. dilecti. 66. eod. tit. c. anteriorum. 2. q. 6. Nov. 23. de app. & intra qua temp. deb. appel. c. 4. S. illo videlicet, Ratio, quia par in parem non habet imperium. l. ille à quo. S. tempestivum. ad SC. Trebell. l. nam magistratus. ff. de recept. arb. Blarer. ad l. diffam. c. 10. nu. 1. & seq. Myns. 1. obs. 76. (b) Nec solum ab illato sed etiam ab inferendo. l. & in multis. C. de app. & S. si quis provocaverit. Auth. de collat. coll. 9. c. ut debitus. de app. Clem. sicut. cod. Marant. p. 6. de app. nu. 4. Blarer. in d. l. diffamari c. 10. nu. 19.

Diff. Azo in tit. C. hic Masuer. in sua Pract. tit. de app. 35. nu. 11.

4. Appellationum species licet variae tradantur à Dd. (a) satius tamen est duas tantum dixerimus constitui, videlicet judicialem & extrajudicialem, (c) quarum illa à sententiis; hæc ab actibus & decretis extrajudicialibus interponitur.

(a) Bart. in l. 1. ff. de app. CC. in c. significante 34. C. Rodolphus. 35. de rescript. c. 1. de dilat. (c) l. 1. §. solent ff. quando app. VVes. in parat. ff. de app. nu. 5. & hac proprie dicitur provocatio ad causam, cum sit Romana. 5. de app. licet nihilominus in genere etiam appellationis nomine utrag. veniat. l. 1. & 2. C. de app. c. 1. de app. in 6. Clem. sicut appellationem 3. de app. Mar. d. loco. nu. 2.

5. Appellare autem possunt regulariter omnes damnati, (a) five unus five plures fuerint, five unus

sive omnes appellent, (b) imò omnes omninò quorum interest, (c) Item qui negotium, quod mox ratum habetur, gerunt. (d)

(a) l. 1. §. fin. ad SC. Turpil. l. si quis. 30. C. de app. c. significarunt. c. cum inter. de except. c. omnis oppres. 2. q. 6. Specul. §. 1. de app. (b) Appellatio enim ab uno interposita prodest quog. reliquis consortib. qui non provocarunt. l. 1. & 2. C. si unus ex plurib. l. si qui separatim. 10. §. fin. ff. de app. Quod tamen aliquot modis limit. de quib. videre licet Felin. in c. cum super. de re iud. nu. 10. & seqq. Hartm. Pist. 1. quest. iur. q. 47. Gail. 1. obs. 126. nu. 3. Petr. Frid. Mind. de continent. caus. lib. 3. c. 16. nu. 2. (c) l. si suspect. ff. de inoff. testam. l. à sententia in princ. l. si per lusorio. ff. de app. d. c. cum sup. (d) l. 1. de app. recip. Oldr. cons. 130. nu. 12.

6. Hinc Humanitatis ratione, pro eo, qui ad supplicium ducitur (a) etiam invito, (b) appellationem interponere permillum est.

(a) l. addictos. 29. C. de app. l. addictos supplicio. c. de Episcop. aud. Petr. Greg. in de app. lib. 2. c. 7. Guid. Pap. de app. nu. 94. ubi dicit. Quod iudex hoc casu non admittens appellationem capite puniri debeat. l. lex Iulia. §. fin. ff. ad L. Iul. repet. cig. de facto per amicos condemnati impunè resisti possit. ut not. gl. in simili. in l. minor. §. 1. de evict. (b) l. non tantum. c. ff. de app. Vasq. illust. contro. c. 39. ubi hoc etiam ad absentem condemnatum extendit. Limitatur tamen superior conclusio non procedere. 1. In notorijs. 2. In confesso & convicto. 3. In prosequenda appellatione.

7. Quæri potest hîc non incommodè, Num appellatio principalis debitoris profit etiam fideiussori? Nos affirmativæ (a) cum cautione quadam (b) subscribimus.

(a) *Exceptiones enim quæ reo competunt etiam fideiussori conceduntur l. omnes. 19. ff. de except. l. defensiones. 11. C. eod. l. ex persona. 32. ff. de fideiussor. Petr. Frid. de continent. cau. lib. 3. c. 16. nu. 15.* (b) *Quando scilicet propter rei negocij, naturam dantur, l. exceptiones. 7. ff. de except. Secus in ijs q̄ persona coherent & ex personali privilegio vel beneficio reo competunt. Bronchorst. Casario Pavov cent. 4. assert. 65. D. Rauchbar. part. 2. quæst. 7. nu. 21. & seqq. aliquot.*

8. Procurator etiam ad totam causam in prima instantia in civilibus datus, non solum potest (a) sed etiam tenetur (b) à sententia contra mandantem lata appellare (c) nisi actione ad interesse teneri velit.

(a) *L. Lucius Titius. 18. ff. de app. l. 9. & 10. C. eod. l. cum rem. C. de procur. (b) l. in vit. 17. C. eod. (c) aut saltem denunciare Domino. c. non iniuste de procur. & ibid. gl. in verbo appellare. Spec. tit. de app. §. qualiter. nu. 11. cum seq. Gail. 1. obs. 139. nu. 9.*

9. Prosequi tamen appellationem non æquè tenetur invitus, (a) imò nec hoc casu admittitur tanquam procurator nisi cum libera constitutus generaliter fuerit.

(a) *A diffinitiva scil. D. Obrecht. in disp. de procur. th. 311. D. Arum. disp. Pand. 3. th. 16. secus a. ab interlocutoria, quia hæc ex prioribus actis justificanda est. text. in clem. appellanti de app. & in c. cordi eod. tit. in 6. Gail. 1. obs. 139. nu. 11.*

10. Regulariter appellatio conceditur in omnibus causis tam criminalibus (a) quam civilibus sive magni sive modici (b) sint præjudicii, à quocunque iudicis gravamine vel sententia, (c) vel tota, vel certo eius capite, & quidem de jure Can. indistinctè etiam ab interlocutoria (d) aut gravamine extrajudiciali, licet civili non, nisi interlocutoria gravamen contineat irreparabile, (e) aut vim diffinitivæ (f) habeat.

(a) Adeo ut iudex non admittens teneatur l. Iulia de vi pub. & condemnatus fiat infamis l. lege Iulia, ff. ad L. Iul. de vi pub. Paris. de Puteo in de Syndic. tit. de app. ca. 1. nu. 7. fol. mibi. 117. exceptis tamè certis quibusdā criminib. (b) l. & in maiorib. C. de appell. Ang. l. 1. ff. eod. c. cum super cum ibi not. de re judic. Nec n. opulentia nec egestas juris medullam mutat, l. qui filium & filiam habebat 74. §. 1. ad Treb. Garzias de expens. c. 11. nu. 17. (c) Etiam si rescripti principalis intercesserit auctoritas l. 1. §. quaesitum. ff. de app. l. 2. C. cod. (d) Requiritur tamen hoc casu ut gravamen in specie exprimat, c. ut debitus de app. Lanfranc. in sua Pract. c. 10. Alias interlocutoria in rem judicatā transiret. Socin. cons. 45. Rutg. Roland. in de commissar. lib. 5. de process. post. tradit. commiss. c. 13. n. 15. (e) l. 2. ff. de app. recip. Mynsing 4. obs. 43. Schurff. cons. 74. in fin. cent. 3. Surd. decis. 36. nu. 13. & 14. ubi firmat idem esse, quando gravamen per interlocutoriam illatum non ex toto, aut etiam cum difficultate reparari potest. Quia non dicitur posse fieri quod sine magna difficultate non fit. Ias. in l. Iulianus. S. constat. nu. 7. de legat. 1. Felin. d. c. cum super. nu. 17. (f) Spec. §. 2. nu. 28. de app. Marant. d. loco. nu. 44. Gail. 1. obs. 130 n. 6. Myns. 3. obs. 88.

11. Generaliter tamen de jure Sax. (a) consuetudine totius Germaniæ, (b) & Cam. Imper. ordinatione (c) in criminalibus causis & delictis non admittitur: Quod tamen ad Nullitatis (d) querelam & quando causa ad ordinarium processum (e) devenit, minimè extendendum.

(a) Landtr. lib. 2. art. 12. ibi. wird ein Mann gefangen im Gericht/etc. gl. in art. 11. lib. cod. Reinhard. lib. 2. disfer. parte 4. differ. 93. & p. 5. dis. 130. Quod tamen intelligendum, quando Reo poena corporis afflictiva, non autem pecuniaria dicitur. Et ita Lips. pronunciant. D. Cöler. Decis. 132. n. 6. (b) Constitut. Imper. Augustæ. Anno. 1530. promul. §. item als jetzt ehliche Zeit / Wesen. in paratit. ff. de app. recip. D. Dauth. in detestam. n. 208. fol. (mihi) 246. Petr. Greg. in d. app. lib. 2. c. 8. nu. 4. Myns. 1. obs. 98. n. 4. Novell. Elector. Sax. de Appellat. sub Rub. Wer vor vnserm appellation Gericht/etc. circa fin (c) part. 2. tit. 28. §. Item Nach dem auch/etc. (d) Myns. 4. obs. 42. Chilian. König. c. 118. (e) D. Möller. lib. 4. Semestr. c. 33.

12. In Cam. etiam Imperiali si summa hodie sit infra 150. florenos, appellatio locum non habet, exceptis tamen causis & actionibus injuriarum civiliter intentatis, ut & controversiis super juribus incorporalibus quæ nullam certam æstimationem recipiunt.

(a) Ex decreto Comitior. Spiren. anno. 70. Mynsing. cent. 4. obs. 40. Gail. 1. obs. 123. nu. 1. 4. & 7.

13. Porrò denegatur appellationis beneficium iis qui vel expressè vel tacitè renunciarunt, (a) vel ob eremodiciû condemnati sunt, (b) Item contumaci-

bus

bus veris, (c) convictis & spontè confessis, (d) con-
demnatis ob malè gestum officium publicum, vel
debitum fiscale evidens. (e)

(a) *l. cum anterioribus. §. fin. autem partes. C. de temp.
app. l. 1. §. 3. à quibus app. non lic. c. sollicitudinem. 54. de
app. (b) l. properandum. 13. C. de iud. Rauchbar. lib. 1.
quast. 14. nu. 11. (c) l. 1. & 4. C. quor. app. non recip. l.
& post edictum §. fin. ff. de iud. & l. consensu, §. fin. & ibi
gl. Bart. Imol. & Dd. ff. de app.*

*Diff. Bald. distinguendo inter Contumacem verum in
non agendo, qui appellare potest. Blarer, ad l. diffamari. C.
de ingen. man. c. 10. nu. 21.*

(d) *l. 2. C. de quor. app. in c. cum speciali §. porro. de app.
Marant. in Specul. part. 6. de app. nu. 292. Nic. Ant. Gra-
vat. in Notis ad Pract. Vestri. lib. 7. c. 3. nu. 48. (e) l. ab-
stinendum. 4. & l. fin. C. quorum app. Diff. l. lata. 22. C.
de app. Confirmatur l. quoniam nonnulli. 18. C. eod. l. pen. ibi
etiã si contra fiscum appellatum fuerit. ff. de app. recip.*

14. Similiter in caussis notoriè & ex ipsa facti evi-
dentia manifestis appellationi locus non est.

*c. cum speciali, §. porro. de app. c. ex literis. extr. de spon-
sal. c. cum si Romana 5. §. praterca. & c. pervenit. l. 1. c.
consuluit. de app. Oldrad. conf. 18. nu. 3. Felin. in c. quo-
ad consultationem. nu. 20. de re iud. Marant. d. loco. nu. 186.
& 293. Nisi tamen in ea rationabilis causa inferatur.
Quia in notoriis legitima defensio praterdi potest. Inno-
cent. in c. 1. de offic. deleg. Gravat. ad Vestr. d. lib. 7. c. 3. n. 47.
15. Ut & in pœnis à lege vel statuto impositis; fe-
cus tamen à multis.*

l. ult. C. de mod. mult. Bart. l. 1. si quis ius dic. l. & in mul. C. de appell. l. 244. de verb. sig. Myns. 3. obs. 43. & cent. 4. obs. 41. n. 4. König c. 108. §. Und wenn ein Richter/etc.

16. Eodem modo & post tres conformes sententias (a) appellans non auditur; quod tamen in tertio interveniente, (b) quemadmodum & in Cam. Imper. non observatur, ubi pro amplianda jurisdictione Imperii (b) etiam tertia & quarta appellatio recipitur.

(a) *Text. in rub. & nig. C. ne liceat ter provoc. & in Clem. 1. de re iudic. Ias. in l. 4. §. condemnatum. ff. eod. tit. Vestr. in pract. lib. 7. c. 3. nu. 19. Gravac. ibid. lib. 8. nu. 26. & 27. (b) Felin. in c. cum super. nu. 11. de re iud. Vantius tit. quis pos. dic. de null. nu. 19. Gail. 1. obs. 72. n. 4. (c) Gail. d. obs. 72. nu. 3. Quod tamen Petr. Frid. Mind. lib. 2. de mandat. & monit. c. 27. nu. 6. improbat, per rationem, Quod amplitudo Cam. Imp. in abbreviandis potius litibus, quam per infinitas instantias prorogandis consistat.*

17. A sententia nulla appellare necesse quidem non est; tutius tamen & utilius alternativè nullitatem cum appellatione cumulari.

Estq; hæc communis opinio, ut per Franc. c. dilecto. q. 21. de app. Lancelot. de attent. parte. 2. c. 12. de attent. appell. pendenti. ampl. 17. nu. 13. Hieron. Magon. Decis. Lucens. 98. Decis. Genuens. de Mercatur. decis. 23. nu. 1. Ferrariens. in form. appell. verb. & in quantum. Schurf. cons. 60. cent. 1. n. 9. Vestr. d. loco lib. 8. c. 1. nu. 1. & 2. & ibi Gravac. nu. 23.

18. Ab executione (a) etiam nisi modum excedat (b) executor, vel sententiam malè interpretetur (c) appellari non posse constat.

(a) *l. ab executore. ff. de app. l. ab executione. C. quor.*

app. non recip. *Specul. tit. de appel. §. in quibus. vers. 5. ubi plures fallent. tradit.* (b) *Bart. in d. l. ab executore. Marant. d. loco nu. 259. Hoc tamen casu causse expressio requiritur. Vestr. lib. 7. c. 3. nu. 12. & ibi Gravatus. nu. 44 & 45. (C) d. l. ab executore. §. 1. Hub. de Bonacur. in sua pract. sub Rub. de impedi. execut. nu. 5.*

19. Utrum vero à pronunciatione de exequendo appellare liceat, exasciatum nondum satis est; nobis negativa utpote communior magis arridet, nisi tamen ex ea novum gravamen illatum fuerit.

l. ab Executore. & d. l. ab executione. gloss. in l. item si cum in exceptione. §. fin. verb. datam. ff. quod met. caus. Marant. d. loco. nu. 260. Alciat. in l. 1. §. si quis ita ff. de verb. oblig. Felin. in d. c. quoad consultatio. colum. 8. de re iud. Qui omnes negativam communem dicunt. Vasq. lib. 5. controvers. illustr. cap. 38. num. 5. & 6. Ferrariens. in form. app. à, disfin. in verb. coram vobis. Ant. Massa in de form. Cam. oblig. tit. de quast. post process. incid. num. 7. fol. (mibi) 271. Gravatus ad Vestr. lib. 7. cap. 3. num. 43. Soar. in thes. lit. A. num. 109. Diss. gloss. in d. l. ab executione. C. quorum app. camq; communem esse dicit ibi Salic. Socin. reg. (mibi) 40. Lanfranc. in c. quoniam de probat. cap. 10. nu. 60. Fachin. lib. 1. controuv. iur. c. 74. 20. Qui ad tutelam vel curam vocantur, iis intra tempora constituta excusationem allegare, non etiam provocare permittitur: secus tamen à sententia rejectæ excusationis.

§. qui autem. Instit. de excusat. tut. l. 17. §. 1. ff. de app. Diss. vulg. Glossogr. Cuiac. ad l. 4. ff. d. tit. Gothofred. in not. ibi. lit. O.

21. A sententia de alimentis in futurum praestandis appellatio effectum devolutivum tantum, non autem suspensivum operatur.

Iob. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de app. Rub. in quib. caus. cesset appell. vers. Octavo, quando res dilat. non recipit. Lancellot. de attent. tit. de atten. lit. pend. lim. 24. nu. 7. Fachin. lib. 1. contr. c. 77.

22. Victori etiam ab omissione condemnationis expensarum, victo appellante, provocare legibus interdictum est.

l. fin. quando provoc. non est ne. Specul. parte 3. de appell. §. in quibus. nu. 25. Ang. 190. Guid. Pap. de app. quest. 55. Petr. Greg. de app. lib. 2. c. 17.

23. Eodem modo a sententia in possessorio momentario vel summarissimo, (a) quod vocant, appellatio locum non habet: In plenario autem sive ordinario de jure civili quoad effectum devolutivum, (b) De jure vero Canonico quoad utrumque admititur.

(a) *Habet enim hac formam interlocutoriae VVes. in parat. hic. nu. 8. Gail. 1. obs. 7. per text. in l. un. C. si de momen. poss. Vafq. lib. 5. illustr. contr. c. 40. nu. 2. Marant. n. 312. (b) Marant. nu. 305. ubi hanc magis communem esse, & in practica servari dicit Myns. 6. obs. 13. in princ. Menoch. recup. poss. remed. 9. n. 323. Fachin. lib. 1. c. 75. (c) Clem. un. de sequest. poss. c. ex conquestione. de restit. spoliat. Marant. nu. 306. Rauchbar. lib. 2. quest. iur. quest. 6. n. 57. ubi dicit ius pontificium hoc in Germania in utroq. foro ut plurimum observari, praeterquam in casibus quibusdam exceptis, VVesemb. cons. 1. nu. 20. Andr. Knish. in comment. ad Elect. & Duc. Sax. privileg. in verbo ius. c. 5. in fin. Hec tamen pro-*

hibitio

hibitio in possessoris restringitur tantum ad decisoria litis, non autem ad emergentia & incidentia Bald. in l. post sententiam. nu. 8. C. de sent. Dec. in l. pen. nu. 35. C. de pact. Contard. d. l. un. lim. r. nu. 40.

24. A sententia etiam sive iudicio fortis appellari non posse (a) notum est, utpote quod hac in parte gravamen à fortuna, quæ superiorem in mundo non habet (b) inferatur.

(a) Bald. in l. si duobus. C. communia de legat. Tiraq. de iure primogen. quest. 17. opin. 1. nu. 59. D. Möller. ad conslit. Elect. Sax. parte. 3. Conslit. 15, nu. 8. Corn. Brederod. in de app. parte 1. lit. C. D. Frid. Brüchm. cons. 29, nu. 8. & 9. (b) utpote cuius Dux est Deus. Senec. Episc. 7. ad Lucil. 25. In materia L. diffamari à sententia impositionis perpetui silentii appellari posse communis est Pragmaticorum opinio.

Glos. in l. Titia. ff. de accus. Bart. ibid. in 4. notab. quem seqq. communiter Dd. & Bald. Panorm. in c. cum tua col. 2. vers. & in sin. gl. qui matrim. accus. poss. Gail. r. obs. 132. Blarer. ad l. diffamari. C. de ingen. manum. c. 10. nu. 7.

26. Cæterum à quovis iudice, à quibus non est expressè prohibitum, appellare licet, Non autem à Pontifice Romano, (a) Principe: (b) Senatu, (c) Camera Imperiali, (d) Civitatibus & statibus Imperii ad certam summam, item à Præfecto prætorio.

(a) c. ipsi sunt. c. cuncta c. pater. 9. quest. 3. (b) l. 1. §. 1. ff. à quib. app. non licet. Marant. n. 248 quia maior eo in terris non invenitur. c. anteriorum. §. illud. 2. q. 6. & totius mundi Dominis appellatur. l. deprecatio ad L. Rhod. de iactu. Idem est in aliis superiorem non recognoscentibus Marant. d. loco.

nu. 249. (C) l. 1. §. 2 ff. à quib. app. non lic. Quia ius con-
 dende legis habet. l. non ambigitur 9. de LL. & Principem
 representat l. 1. ff. ad. l. Iul. Maieft. (d) Ordin. Cam. lib. 3.
 tit. 51. Gail. 1. obs. 41. & obs. 121. idq. propter concurren-
 tem cum Casare iurisdictionem, & per tradita à Marant.
 num. 252. (e) Videatur Aierer. in proces. (f) l. à Proconfu-
 libus. 19. l. si quis. 30. & 35. C. de app. l. un. C. de sent. Prefect.
 Prator. Vvesemb. in paratit. à quib. app. non licet.

27. Hujus hodiè jure Electores & Duces Saxonie
 tam ex consuetudine immemoriali (a) quam ex pri-
 vilegio aureæ Bullæ Caroli IV. utuntur.

(a) Vide latè Andr. Knich. in d. comment. in verbo Ius.
 c. 2. D. Heigius Quæst. 19. parte 1.

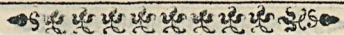
28. Suntq. horum judicia in tantum ἀποπέδω, ut et-
 iam remedia alias subsidiaria. puta Querelæ, recursus,
 revisionis, supplicationis, &c. in illis locum minimè
 habeant, idq. propter Leuterationis & Oberleutera-
 tionis (a) beneficium.

(a) Hæc tamen locum tantum habet. quando per viam
 simplicis querelæ, & sic in prima instantia ventilatur causa
 in aula, non autem in Curis seu iudiciis provincialibus.
 Andr. Knich. d. loco. c. 4. circa fin. D. Heigius. d. quæst. 10. nu.
 54. & 55. D. Möller. super Constit. Elect. 1. const. 19. nu. 26.
 Novell. Elect. Sax. de appellat. sub Rub. Von der Supplica-
 tion vnd Revision.

29. Ab eo etiam. cui Princeps causam. cum clausula:
 Appellatione remota. commisit. appellare non licet.

l. 1. in fin. & ibi gl. & Bart ff. à quib. app. non licet. c.
 pastoralis. de appell. Marant. d. loco nu. 336. Mynsin. 1. obs. 3.

Gail. 1. obs. 33. nu. 5. Petr. Gregor. in de app. lib. 2. c. 20. Cöler. d. Process. execut. parte. 4. c. 1. nu. 21.

30. Estq; hæc clausula de jure civili non tantum de frustratoria sive frivola, sed de quacunq; appellatione, (a) quæ à jure expressè non indulgetur intelligenda.

(a) *d. l. 1. & ibi gl. in princ. à quib. appell. non licet, Debet enim textus intelligi secund. vobv.*

31. Ab arbitris (a) etiam compromissariis (b) appellatio regulariter denegatur, enormiter tamen læsus reductionem ad arbitrium boni viri (c) petere potest.

(a) *l. 1. C. de recept. arb. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. eod. Panorm. in c. Quintavallis. extr. eod. Marant. d. loco num. 261. Ferrariens. in form. app. ab interlocut. verbo. in his script. num. 4. (b) Secus in arbitris à iudice datis vel necessitate legis aut statuti electis. l. arbitro. ff. qui satid. cog. Marant. d. loco. num. 272. Petr. Greg. in de app. lib. 2. cap. 12. num. 1. Fachin. lib. 8. contr. iur. c. 94. lit. A. (c) *d. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de recept. arb. Fachin. d. loco. Gail. 1. obs. 150. nu. 1.**

32. Verum coram quo iudice reductio petenda sit, à Dd. in varias itum est sententias: Nos illam à Iudice Ordinario Rei, apud quem aliàs actio institui debuisset, petendam esse, juri magis consentaneum putamus.

Per text. in l. 2. C. ubi & apud quem cognit. restitut. agi. tand. sit. Bart. in l. societatem. §. arbitrorum. n. 18. ff. pro Socio. Pan. ad c. Quintavallis. n. 39. de iure iur. Gail. 1. obs. 149. n. 2. ubi hanc sententiam in Practica servari & multis præ

iudiciis

indiciis in Cam. Imper. firmatam esse restatur. Fachin. d. lib. 8. c. 94. apud quem dissentientes videri possunt.

mandatum
dem ab eo

33. Appellatur à delegato ad delegantem, (a) non autem ad ~~delegantem~~ cui mandata est iurisdictio.

(a) l. un. C. qui pro sua iurisdict. l. 1. §. 3. ff. quis à quo appel. (b) d. l. 1. §. 1. ff. quis à quo. Ratio est quia is cui iurisdictio mandata fuit nihil proprium habere dicitur, sed eius qui mandavit iurisdictione uti. l. 1. §. qui mandatam. ff. de off. eius cui mand. est iurisd. Itaq. videtur sententia ab ipso mandante lata Petr. Greg. d. loco lib. 4. c. 8. nu. 5. Marant. nu. 386. Fachin. lib. 1. contr. c. 78.

34. Appellationem autem gradatim (a) ad proximè superiorem fieri debere juris non est ambigui, nisi tamen intermedius iudex vel palam iusticiam denegaverit, vel alioqui inhabilis sit, vel causam sua sponte ad superiorem remittat, vel consuetudine aliter introductum sit.

(a) l. 21. ff. de app. l. Imperatores. ff. cod. l. precipimus. C. cod. tit. c. dilecti filii, cum gl. 2. de app. Landtr. lib. 2. art. 12. vers. Schilt ein Mann/etc. Weichb. art. 1. in gl. col. 2. Gail. 1. obs. 119. Blaver. ad l. diffamari. c. 10. num. 34. Quia iurisdictiones non debent confundi. text. in l. nemo. C. de iurisd. omn. iud. Idem comprobatur ordinat. Cam. parte. 2. tit. Wie vnd welcher gestalt die appellaciones, &c. in princ. D. Arum. in disput. de App. th. 6.

Diff. Canones, secundum quos omisso medio indistinctè Papa appellari potest, c. ad Romanam. 1. §. 2. c. 9. c. metropolitanum. 44. c. 2. q. 7. Gail. d. obs. 119. nu. 2.

35. Valet tamen appellatio sine iudicis expressione, (a) & hoc casu ad proximè superiorè facta censetur. (b)

(a) Bart.

(a) Bart. l. 1. in fin. ff. de app. & in l. qui Roma. §. Scia ff. de verb. oblig. Specul. tit. de app. §. nunc tractemus. vers. quid si dicat, Guid. Pap. de app. quest. 50. Petr. Greg. de app. lib. 4. c. 2. n. 7. Decis. Genuens. de Mercat. decis. 23 n. 2. & 34. König. c. 129. (b) Quia in generali sermone ordo juris iudicatur insertus arg. l. Gallus. §. quidem rectè. & ibi gl. de lib. & posth. Quia in isto modo tutior est, quia forsitan possit dari in appellando superiore certo, qui esset incompetens. Bald. ad l. cum proponas C. de bon. aut. jud. possid. Petr. Greg. d. loco. nu. 7.

36. Estque hoc appellationis beneficium appellato, ut vulgò vocatur, etiam si ipse non appellaverit, atque atque appellanti commune (a) adeo ut nec appellans invito appellato renunciare appellationi possit. (b)

(a) l. ampliore. C. de app. l. omnem honorem. 10. C. quando provocare non est nec. Guid. Pap. quest. 118. Myns. 2. obs. 21. Gail. 1. obs. 122. Hart. Pfl. latè. quest. 47. part. 1. Hier. Magou. decis. Lucen. 26. num. 34. Surd. decis. 143. nu. 2. D. Möller. super. Constit. Elect. Sax. constit. 9. part. 1. nu. 20. (b) Bart. in l. si quis libellos. 28. C. de app. Dd. in c. interposita §. illa denig. de app. Felin. in c. ex parte il. 2. de re. scrip. Specul. tit. de app. §. 1. nu. 13. Surd. d. decis. nu. 3.

37. Hoc tamen locum tum demum habet, quando videlicet à tora sententia (a) appellatum, causaq; appellationis in iudicium proposita fuerit. (b)

(a) Secus si à certis tantum capitibus diversis & separatis appellatum fuerit, tunc enim quoad reliqua, à quibus provocatum non fuit, sententia in rem iudicatam transire dicitur, tam appellatori quam adversæ parti. gl. not. ab. in d. l. ampliore. in verb. iudicatis. & ibi Bald. nu. 5. Tot. n. vi.

dentur esse sententia, quot sunt capitula sententia. Ferrariefi, in form. app. a diffin. vers. coram vobis, nu. 7. Ful. Pacian. in de probat. lib. 1. c. 26. n. 39. 40. 97. Vestrius in sua pract. lib. 7. c. 3. n. 30. D. Rauchbar. q. 12. n. 13. & 14. parte 1. D. Iacob. Schultes. in addit. ad quas. Mod. Pif. q. 22. n. 20. & 21. (b) Text. in d. l. amplioem. in princ. ibi si appellator semel in iudicium venerit. Item text. in l. per hanc in verb. in exercendis consultationib. C. de temp. & repar. app. Phil. Franc. in c. directe. nu. 7. de app. Gal. 1. obs. 122. n. 4. Cölerus. decis. 138. in fin.

38. Unde Dd. bonam norant appellandi practicam, dando cautelam; appellato, ut ipse etiam a sententia, quantum contra te facit; appellanti verò ut a capitibus tantum sibi adversis appellet.

Panoim in c. Rainald. de testam. Phil. Franc. in c. si duob. colu. 5. vers. sed certè. Guid. Pap. de app. quas. 118. Vestr. in sua pract. lib. 7. c. 3. nu. 30. Corn. Eredero. de app. part. 2. col. 639.

39. Et quidem a diffinitiva vel ejus vim habente coram iudice viva voce (a) in continenti (b) vel ex intervallo in scriptis, (c) ab interlocutoria verò in scriptis tantum, expressis speciatim causæ gravaminibus (d) instituenda est.

(a) Per verba Appello, vel: submitto me protectioni talis iudicis. l. 2. ff. de app. text. in c. audientiam. eod. in. Marant. d. loco. n. 135. Grav. ad pract. Vestr. lib. 7. c. 3. n. 60. (b) iudice sedente pro tribunali. Spec. in tit. de app. §. qualiter. in princ. Marant. nu. 137. Mod. Pif. quas. 151. nu. 2. (c) Aliter non valeret appellatio. Franc. in c. ut debitus. col. 7. vers. versio queritur. de app. Potest autem talis appellatio in scriptis

non

non solum in iudicio, sed ubiq; iudici presentari. Bald. in
auth. Que supplicatio. C. de pre. Imp. offer. Gravatt. d. loco
na s. s. Ino Lipsia de Stylo & consuetudine iudicii oppidani
omnes appellationes extrajudicialiter, non autem coram tri-
bunali insinuande sunt (a) cum de iuris. 59 de app. c. cordi.
eod in 6. Myus. 3. obs. 1. s. Nouel. Elect. Sax. de appellationib.
sub. rubr. Bon appellationen wie die angenommen / ec. in pr.
40. Porro iudex, a quo appellationi a jure non pro-
hibitæ, etiam in dubio, sub pœna deferre tenetur, (a)
nec propterea cum nulla ipsi per hoc fiat injuria, ap-
pellatori molestiam inferre debet (c)

(a) Iure civ. si causa est criminalis, iudex non a fe-
rens pœna arbitraria, si verò civilis 30. libris auri punitur l.
quoniam. 21. C. de app. De iure verò Can. in causa criminali
iudex d. ponitur, in civili arbitrariè punitur. c. de priore. de
app. Marant. d. loc. n. 210 Unde cauti iudices cum clausula:
si & in quantum &c. appellationes recipiunt, ne eas simili-
citer recutiendo in pœnam incidant. Gravatt. ad Vestr. pract.
nu. 21. & 22. (b) l. & in maioribus. C. de app. gl. in l. re-
stituere in fin. ubi Ang. ff. de rei vindic. Guid. Pap. de app.
q. 105. Gail. 1. obs. 144. num. 5. (c) l. minimè fas. C. de app.
Petr. Greg. de app. lib. 1. c. s. n. 9. Corn. Bredetod. in de app.
parte. 2. tit. 1. in princ.

41. Quod si iudicis a quo copia haberi, (a) aut pro-
pter metum adiri non potest, vel aliàs recuset, co-
ram Notario (b) & testibus in scriptis (c) rectè inter-
ponitur. (d)

(a) Spec. de app. §. nunc dicamus. num. 10. Bald. auth.
qua supplicatio. in princ. C. de prec. Imper. offer. c. ult. &
ibi Da. de app. Lanfran. in praxi. c. 10. (b) Gram. decis. 36.

nu. 76. cum seq. Dec. in c. suggestum. nu. 4. de app. Vi eserb. cons. 1. nu. 20 Marant. d. loco nu. 33. (c) Phil. Franc. in c. ut debitus. de app. in 3. quast. Myns. 4. obs. 45 (d) Constit. Elect. Sax. 20. part. 1. Vbi hoc extenditur etiam ad casum quando iudicis copia haberi, aut absq. metu adiri potest. D. Moller, ibi num. 2. & 3.

42. Tempus autem interponendæ appellationis tam de jure civili quam Canon. hodie est decem dierum (a) continuorum, qui à tempore latæ sententiæ (b) aut si appellans non contumaciter absit à die scientiæ, (c) de momento ad momentum (d) numerantur.

(a) Nov. 23. c. 1. Auth. Hodie. C. de app. c. quod ad de re jud. c. significavit. de T. s. lib. Myns. 2. obs. 2. Gail. 1. obs. 139. n. 2. Col. decis. 139. n. 1. Esq. hoc aded verum ut nec partium, nec iudicis voluntate aut consensu prorogari aut minui possit. Bald. in auth. ii qui. col. fin. vers. quæro numquid. C. de temp. app. Ordin. Cam. Inter 2. p. arc. tit. 29. Myns. 2. obs. 62. Nic. Ant. Gra. var. ad Vestry pract. lib. 7. c. 3. nu. 51. ubi hanc communè dicit, per rationem, Quia terminus decendij a lege præstitutus est. Diss. jus. Sax. quod vult, Da. man. auct. p. r. s. thei vnuerw. inen Jusse appell. n. solle. per text. & not. lib. 2. art. 6. circa fin. & gloss. Wachb. art. 14. post princ. Quod tamen hodie vel nunquam vel raro observatur. König. in proces. c. 106. n. 4. & c. 124. per tot. b). i. s. biduum. F. quando appell. sit. & in c. biduum. q. 6. in princ. Myns. 2. obs. 2. (c) d. auth. Hodie & ibi Dd. Vestr. in pract. lib. 7. c. 3. nu. 21. Gail. 1. obs. 139. nu. 7. (d) d. Auth. Hodie. & d. s. quod ad R. sig. Ralaud. in de Commf. c. 13. num. 12. & 13. ubi citatè perstringit opinionem P. Frideri, qui vel lege vel consuetudine

dine undecimam diem totum ad interponendam appellat. concedi autumat. lib. 1. de process. c. 8. nu. 1. 100. In gravamine tamen perpetuo aut successivo, puta carceris vel similibus, appellandi ius nullo temporis lapsu excluditur.

Specul. d. S. rest. at. nu. 5. Gail. de obs. 139. nu. 15. & seq. Marant. d. loco nu. 216. P. Frid. d. lib. 1. de proces. c. 8. n. 6. Si tamen Iudex pronunciaffet recte aliquem fuisse carceratum, tunc a tempore latae sententiae sive scientiae appellandi est. Frid. d. loco, Petr. Greg. in d. app. lib. 2. c. 4. nu. 19.

44. Interposita appellatione apostoli intra 30. dies (a) a tempore latae scientiae, (b) instanter & saepius, (c) in uno etiam contextu, (d) simul petendi, & a iudice a quo cum actis exhibendi sunt. (e)

(a) l. iudicib. C. de appell. c. ab ea eod. tit. in 6. gl. in l. 1. de lib. dimis. (b) Quae sententia crebris ut recepta est, si modo appellans sententiae noticiam habuerit, aliis a die scientiae delabi incipient. Marant. d. loco. nu. 209. Nyns. 4. obs. 36. Grav. ad Vestr. lib. 7. c. 3. nu. 65 (c) d. l. 1. ff. de libel. au mis Bald. in l. eos. §. apostolos. C. de app. satis tamen est hoc bis petere, & ita verbum saepius interpretatur Rota decis. 57. in no. aliis 406. si auditor. nu. 2. (d) Clem. quavis. de app. Vestr. in praxi. nu. 35. & ibi Grav. nu. 64. (e) in scriptis scilicet & sub sigillo judiciali c. ut debuit. 59. de app. l. post appellat. ff. de lib. dimis. Spec. in tit. de app. §. sequitur. in fin. König. c. 103. nu. 3. Notschiq. in proces. art. 39. hu. 11. alios tamen etiam sine scripto dari posse asserit. P. Evider. lib. 1. de process. c. 7. nu. 10. sed de hoc ipse viderit. In Cam. imper. ex Ordin. parte. 2. tit. 20. §. 1. petitio apostolorum necessaria non est. Gail. 1. obs. 139.

45. Horum licet varia à Dd. & Pragmaticis recensentur species, (a) nos tamen plures in foro nostro præter Reverentiales, Refutatorios & Testimoniales, frequentari non meminimus.

(a) *de quibus Speculat. in tit. de app. §. sequitur. vers. apostoli, Chilianus in proces. c. 130. n. 6. Termine. c. 230. n. 18.*

46. Iudex inferior super actorum exhibitione requisitus, si in illis edendis aut negligens aut contumax fuerit, appellans monitoria sive compulsoria à superiore petere tenetur, quod si prætermiserit, appellatio pro deserta habetur.

l. is apud quem 2. & ibi Bart. n. 2. C. de edendo. Ordin. Cam. part. 2. tit. 3. Gail. 1. obs. 134. n. 1. Novell. Elect. Sax. de app. sub Rub. Von appellationen wie die angenommen und iustificiret werden sollen/circa fin.

47. Si tamen in illis aliquid desideretur, iudex à quo ad interesse tenetur, (a) in Cam. Imp. arbitraria poena (b) afficitur.

(a) *per text. in c. quoniam contra. in fin. gl. ibi in verbo negligentiam de probat. sac. text. notab. in l. sancimus. C. de iud. & in l. si quando. C. de test.* (b) *Gail. 1. obs. 134. n. 14. Myrs. 1. obs. 11.*

48. Tempus introducendæ sive præsentandæ appellationis de jure civili definitum non est, sed iudicis arbitrio relictum, (a) Secus in Camera Imper. & iudiciis provincialibus harum regionum; ibi enim sex mensium (b) hic unius (c) tantum spacium conceditur.

(a) *gl. in l. præses. C. de app. per l. 1. de iure delib. c. personas. de app. Ves. in parat. quando app. sit. nu. 5.* (b) *Ordin. Cam. tit. 30. §. 1. & §. 5. part. 2. Gail. 1. obs. 140. Exci-*

piuntur

piantur cause spoliationis contra Principes acta, ubi tres tantum menses constituti sunt. *Ordin. Cam. p. 2. tit. 8. (c)* d. *Novell. Elect. Sax. de appell. Rub.* Von appellationen wie die angenommen/2c vers. Auch darinne dem Appellanten eine Monatsfrist/2c.

49. Deniq; prosequenda appellationis tempus regulariter annus est (a) ex justa v. causa biennium. (b) Potest tamen iudex à quo hunc terminum juris restringere, (c) iudex verò ad quem non potest (d) nisi commodum publicum postulet.

(a) *c. cum sit Romana. de app. Auth. si qui. C. de temp. & repar. app. Et hoc in practica servatur. Diff. iur. Sax. dif. 46. lib. 2. part. 4. (b) l. fin. §. illud. C. de temp. app. (c) per gloss. c. cum sit. c. ad hac. 27. & ibi Phil. Franc. de app. (d) ita tenet Cyn. & Bald. auth. ei qui. C. de temp. app. Hart. Hartm. in sua pract. lib. 2. tit. 19. obs. 9. n. 3. (e) ita not. Abb. in c. oblat. e. 57. de app. H. Hartm. d. loco. n. 4. d. *Novell. Elect. de appel. sub d. Rub.* Von appellationen wie die angenommen/2c. §. Wenn nun also/circa med.*

50. Quem si Appellans ex negligentia vel contumacia præterlabi patitur, de appellatorio cadit in iuramine, & sententia ab inferiore iudice executioni mandatur.

l. fin. §. 4. C. de temp. & repar. appel. Marant. d. loco nu. 228. Hub. de Bonacurso in praxi. Rub. de impedim. execut. nu. 36. Lancelot. de attent. 2. part. c. 12. nu. 40. In Cam. ita men Imper. lapsus factorialium propter causarum multitudinem non adeo strictè observatur. facit text. in auth. sed. & l. C. de temp. app. Frequens tamen diligentia protestatio hoc casu requiritur gl. in c. cupientes §. quod si per viginti. in verbo proposita. de elect. in 6. Gail. 1. obs. 141. n. 7. & 9.

51. Impedito quoque per factum iudicis (a) aut ad

ver-

versarii (b) fatalia non currunt, quo tamen casu similiter necessaria est diligentia sedula protestatio. (c)

(a) d. aut. sed & lis. & aut si appellatione. C. de temp app. Mar. nu. 228. (b) l. si cum ipse ff. de excusat. aut. l. infra utile. 39. de minorib (c) gl. in d. c. cupientes. de elect. in 6. Tessau. decis. Piedemont. dec. 10. n. 14. D. Catal. d. in de Synd. q. 75. n. 44. 52. Similiter & pauperi fatalia prosequendae ac finiendae simpliciter non currunt, interponendae vero cum distinctione.

Franc. in c. ex ratione. de app. Myns. 2 ob. 58. Gail. obs. 142. nu. 2. Guid. Pap. decis. 436. nu. 22. Paupertas enim iusta causa est impediti. auth. de his qui ingredi. ad app. in princ. coll. 5. Et sufficiens ad concedendum secundum vel tertium fatale. Hubert. de Bonacur. in sua praxi. in rub. de imped. execut. nu. 49.

53. Pronunciatio a. super desertione propter lapsum fatalium appellatione nondum devoluta, iudici a quo, (a) post devolutam vero iudici ad quem (b) competit.

(a) c. cum personas. & c. cum sit Romana. de appell. Abb. in c. spe. col. um. 3. cod. tit. (b) Felin. c. ex parte. 2. col. 6. de rescript. Grav. ad Vestr. lib. 8. c. ult. nu. 30. Chil. Kö nig. c. 126. & in addit. de materia appell. n. 5.

54. Quin imò desertae manifesto appellationis pronunciatione non expectata prioris sententiae executio, citra attentatorum periculum, parte petente fieri potest.

Text. not. ab. & sing. in l. si contra maiorem. C. de app. & ibi Ang. qui dicit. Cautelam esse. quod is qui obtinuit sententiam quando deprehendit, quod appellatio iam est desertae. adire debeat iudicem a quo, vel alium iudicem, ad quem

spectat executio, & petere, ut sententiam exequatur. Phil.
de Franch. c. ex ratione s. de appellat.

55. Deseritur etiam appellatio, quando appellans
facit actus appellationi contrarios (a) post appellatio-
nem, ut si dilationem solvendipetat. (b)

(a) quorum aliquot vide apud Marant. de appell. à nu.
410. usq. ad nu. 425. (b) l. ad solutionem. & ibi Bald. C. de
re iudic. Marant. d. loco. Mascard. concl. 1263, n. 23. Decis.
executiv. caus. Rotæ, Genuev. decis. 37. nu. 4.

56. Devoluta autem appellatione ad superiorem in
iudiciis harum regionum idem ferme modus profe-
quendæ appellationis observari solet, qui in processi-
bus primæ instantiæ (a) licetque non deducta dedu-
cere & nondum probata probare,

(a) D. Herm. Vult. in iurisprud. Rom. lib. 2. c. 33. (b)
l. per hanc C. de temp. app. Felin. in c. cum Iohannes. nu. 17.
de fid. instrum. Socin. reg. 396. Ita tamen ne aliud, quam
quod in instantia prima propositum est, in causam appella-
tionis immisceatur.

57. Primò appellans post impetratum processum
& terminum ad justificandam appellationem libel-
lum proponit appellatorium, in quo iudici de forma
& solemnitatibus justè servatis fidem facit, (a) & hæc
dicuntur Formalia (b) appellationis.

(a) iuxta l. hi qui ad civilia. 7. in fin. C. de app. ubi Bart.
in 3. notab. nu. 3. & in l. 1. in pr. vers. dic ergo. si tut. vel curat.
app. Spec. tit. de appell. §. de officio. in fin. vers. item quaritur.
Cyn. in d. l. per hanc. nu. 4. vers. 4. opponitur. Mascard. de pro-
bat. conclus. 114. (b) Termin. in process. c. 230. nu. 25.

58. Deinde causas & gravamina suæ appellationis vel

ex prioribus, si ab interlocutoria (a) vel simul ex novis actis, si à diffinitiva appellatum fuerit, summarie & compendiose (b) non autem articulata (c) dedit, & male contra se pronunciatum esse demonstrare conatur (d) vocanturq; hæc Materialia (e) appellationis.

(a) Clem. appellanti. De appell. Va sq. controvers. illustr. c. 40. n. 5. Fallit hoc in except. loci non tuti, quia statim ex eo, quod locus suspectus assignatur, inferitur gravamen. & ideo cum hoc proveniat ex facto iudicis, potest gravamen ex novis probationibus iustificari. Imola in l. recusare §. si quis alio. col. 2. vers. ideo puto. ff. ad Trebell. Pacian. de probat. lib. 2. c. 46. nu. 92. septem alias limitationes vide apud Marant. d. loco. n. 164. usq. ad nu. 170. (b) iuxta l. ampliore. 39. C. de app. Novel. Elect. Sax. de appellat. sub Rub. Ordnung wegen des vorsehens/lit. B. §. So sollen hinführo. (c) in foro scilicet Saxonico. Constit. Elect. Sax. Const. 2. parte 1. & ibi Möller n. 2. (d) d. l. hi qui civilia. C. de app. Mascard. concl. 115. Vant de Null. tit. à quo & quib. mod. n. 21. vers. & post modum eand. appell. (e) Termina. d. loco. nu. 36. 59. Reus contra in eodem termino suas exceptiones, si quas habet, proponit, (a) sententiamque pro se latam defendere nititur. (b)

(a) Eas scilicet quæ post litem contestatam possunt opponi, secus est in his quæ ante litem contestatam debent opponi, ille enim si in prima instantia omisa fuerint, in secunda opponi non possunt. Ratio est, Quia appellatio non rescindit omnia, sed solum restituit appellantem in eum statum, in quo erat post litem contestatam in prima instantia text. in l. ita de muni & ibi Bart. C. de procurat. VVinn. ser. in pract.

lib. 1. tit. 8. obs. 10. (b) Appellatus tamen non tenetur processu comparere, sed potest simpliciter allegare acta prima instantia, & petere, ut super iis, non obstantibus quæ per appellatorem proponuntur, procedatur, & sententia feratur. Gail. 1. obs. 128. nu. 4. Cöler. decis. 107. nu. 26. Novel. Elect. Sax. de appell. Rub. Wie wider die aussenbleibende Parthey / 2c. G. Wenn aber der Appellat circa fin.

60. Demum jure utriusq; litigatoris ternis mutuo dictandi vicibus sufficienter deducto iudex super appellatione vel caussa pronunciat.

Constit. Elect. part. 1. constit. 1. & ibi Möller.

61. Si vero aliqua dubitatio sive scrupulus incidit, adeo ut ulteriore deductione aut probatione opus esse videatur, Appellanti, aut etiam Appellato pro negocii qualitate, illam per sententiam imponit.

Iudex enim non debet properare in ferendis sententiis sed cuncta rimari & plena inquisitione rei veritatem explorare, ut iustam sententiam ferat, l. indices, C. de iud. c. iudicantem 30. q. 5. aliàs cognoscere nec potest, nec debet. l. in causse. §. cognita. ff. de minorib. l. qua de re. ff. de iudic.

62. Licet autem inter Legistas & Canonistas ingens pugna sit, (a) Num super iisdem vel directo contrariis articulis testes post didicita testificata denuo in hac instantia appellationis admitti debeant, illis affirmativam, (b) his negativam (c) propugnantis; Nos tamen negativæ tanquam in foro nostro usitatori, nec non in Constitut. Electorali approbatæ (d) subscribimus.

(a) V. asq; illustr. controu. lib. 5. c. 31. nu. 17. (b) per text. in l. per hanc & ibi gl. C. de temp. app. Myns. cent. 1. obs. 41.

Vultei in Iurisp. Rom. c. 33. (C) Text. in Clem. 2. de Testib. c. fraternitatis. c. intimavit. cod. Socin. reg. 498. (d) Quia in hac instantia non minus quam in primo subornatio timenda est. d. Clem. 2. Hinc putat VVesenb; probationem Instru-mentorum per hanc Clem. non esse exclusam, quia ibi cesset timor subornationis d. c. fraternitatis. & sibi comm. Dd. Myns. obs. 50. cent. 6. Möller. super Constit. Elect. constit. 21. n. fin. excipiuntur tamen aliquot casus speciales in quibus utroq; iure testes hoc nostro casu recipiuntur, quas referunt Felin. & CC. in d. c. fraternitatis & in c. intimavit. de testib. 63. Postremò iudex iis omnibus quæ hinc inde à litigantib. deducta & probata sunt, accuratè pensitatis, priorem sententiam vel confirmat vel reformat, vel etiam declarat, frivoleq; hoc beneficio abutentem in expensas, vigore styli harum Curiarum, condemnat.

Iure civili reme è appellans regulariter iudicis arbitrio punitur. Iure Sax. primo iudici multam solvit, deinde luit penam 30. solidor. Tertio in expensis condemnatur, Landfr. lib. 2. act. 12. cum gl. art. 74. Weichb. König. in proces. c. 124. tit. Von der Straff des Brthels. Nisi habeat pro se opinio- nem Doctoris alicuius excellentis. Spec. de expen. §. nunc vi- dendam. Bald. in c. veniens el. 1. de testib.

P A R E R G A.
Feudale.

Q. An agnatus in oppignationem feudi consentiens, feudo sibi aperto, creditori obligetur, etiam si Domini consensus non interve- nerit. A. Criminal.

Q. An post factam à privatis de Crimine transactionem iudex nihilominus reum ad iudicium trahere & poenâ ordinariâ punire pos- sit. A.

F I N I S.

X2617642

1017

B.I.G.

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

PEL-
IBUS
TA. 1606, 2
A.
ci & Amplissimi Se-
SALANA,
imi Viri
NGITZERI
is ibidem ceber-
incialis & Scabi-
iffimi.
radu, Insignibus,
endis.
roponit
AULIUS
Jureconsultorum
I.
einman.

7/

32